

सार्यकम् मम जीवनम्

कस्मिञ्चित् ग्रामे रामः नाम एकः
युवकः वसति स्म । दिन-दिने
रामः मृगयार्थम् वनेम् गच्छति स्म ।
एकस्मिन् दिने रामः वनेन गच्छतिम्
समर्थे एकं शब्दम् ब्रवीति । एकः
अम्बः सिंहस्य आक्रमणेन धावति ।
इति पश्यति रामः अम्बायाः मध्ये
स्थितम् । सिंहः गर्जनेन अवदन् -
“अहम् भोजनेन अति पीठितः । मम
भोजनस्य शोभ्यते नाम्, इति अम्बा त्वं
मम दक्षिणम् । रामः अवदन् - अम्बायाः
“एतत् असाध्यमेव । अम्बायाः जीवनार्थम्
मम जीवनम् अहम् दक्षिणम् समर्पितम् । इति
ब्रुवा अम्बा राघवेन युवकम् प्रणामयति ।
अम्बानाम् यात्राम् वदति रामः मनेन
अचिन्तयति “ सार्यकम् मम जीवनम् ” ।

नाम
 रामः यूवकः
 कस्मिंश्चित् ग्रामे यूवकः यच्छिनः वसति स्म।
 एकदिनं-दिनं कृमिभक्षकं यूवकः रामः मृगयार्थं
 वनं वनेन गच्छति स्म। एकस्मिन् दिने
 रामः वनेन गच्छति स्म समर्थे एकः शब्दः
 श्रुत्वा भ्रष्टानि। एकः अम्बः तस्य यूत्रेण
 घावति अम्बानाम् एकः सिंहः एकः
 सिंहस्य आक्रमेणाम् घावति। इति पश्यति
 रामः अम्बस्य मर्था स्थितानि। सिंहः गर्जनेन
 अवदत् - "अहम् भोजनेन आति पीठितः।
 मम भोजनस्य वास्यतेन इति अम्बा
 मम ददाति।" रामः अम्बम् "दातु
 असाध्यमेव" अम्बस्य जीविनेन एकं
 मम जीविनेन अहम् समर्पितः। इति ब्रुवा
 अम्बाः शयनम् अम्बानि। अम्बः अवदत्
 त्वम् एकं यूवकः त्वम् इति। इति यूवकस्य
 मनस्थितिम् अम्बा प्रणामः। अम्बानाम्
 यात्रां ददाति यूवकः अम्बानेन
 अम्बानि अवदत् "शार्पकम् मम जीविनेम्"